

Nei:

Barfod; Bonne; Faber; Ansjær; Beck; Bille; Brun; Casse; Christensen; Dam; Dreising; Fallesen; Feddersen; Gad; Gammeltoft; Hage, H.; Hasselbalch; Hegermann-Lindencrone; Hersleb; Jacobsen; Jensen, C.; Jespersen, C. M.; Jespersen, S. H.; Jessen; Kahser, C. F.; Kahser, H. H.; Klee; Klein; Krebs; Krogh; Licht; Lybhe; Monrad; Mourier-Petersen; Mørch; Pedersen, P.; Petersen, C.; Puggaard; Qvistgaard; Rasmussen; Rimestad, C. B.; Rosen; Rosenørn; Schytte; Termausen; Thune.

Fraværende:

Fenger; Tonnesbech; Hage, M.; Hall; Liebe; Neergaard; Pedersen, R.; Rimestad, C.

Endringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til førstkommende Onsdag Middag.

Man gik derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udkast til Lov om Pension for Overlærer ved Reykjavig lærde Skole Bjørn Gunnlaugsson.

(Lovudkastet findes i Anhang A.)

C. W. Rimestad: Det har glædet mig meget at see, at man nu, da Bjørn Gunnlaugsson er bleven gammel og ikke mere kan arbejde, har taget et saadant Hensyn til hans Virksomhed, at han vil faae en Pension, der nærmer sig til den Gage, han har havt. Det synes mig, at denne Sag ikke kan møde den mindste Modstand, og jeg skulde derfor heller ikke have taget Ordet, men anseet det for at være tilstrækkeligt, der er kommet til de ærede Medlemmers Kundskab gennem Motiverne, derfor jeg ikke havde meent, at det var rigtigt med Hensyn til Manden, at der heri Salen blev talt noget derom, at der navnlig blev udtalt en bestemt Anerkjendelse af hans hele Virksomhed. Hvad denne Mand har gjort, er det noget ganske usædvanligt at en Mand kan gjøre og vil gjøre. Den, der vil kaste et Blik paa Kortet over den store og vigtige Landsdeel Island, som det var, førend Gunnlaugsson be-

gyndte sine mæsommelige Vandringer Mar ud og Mar ind i 18 Mar, paa en D, der er næsten dobbelt saa stor som det danske Monarchies Hovedlande, en D, der er 4—5 Gange saa stor som Sylland, vil kunne fatte hans store Fortjenester; thi dette overordentlige bjergfulde Land er blevet opmaalt ved Hjælp af ham. Man havde vel tidligere et Kort over Island — jeg har selv seet et saadant, som Olsen med sin sædvanlige elskværdige Pædsindighed havde tegnet og derpaa sendt til Paris, hvor det fik en Slags Roes — og deraf kan man see, hvad Island var, medens man nu kan see, hvad det er, af det Kort, som det islandske litteraire Selskab har udgivet paa Basis af de af ham samlede Materialier. Det er noget ganske Andet, end hvad man før har havt. Nu vil vel Ingen nægte, at en saadan Kundskab til Islands geographiske og topographiske Forhold, som Gunnlaugsson har forskaffet os, — skøndt hans Kort, hvad der ligger i Sagens Natur, ikke kan sammenlignes med dem, som optages her af Staben — allerede har en stor Betydning baade for Videnskaben og i det praktiske Liv, saavel for Islænderne selv som for Regjeringen herne; thi det er jo øiensynligt, og jeg skal kun tillade mig at henstille til det høitærede Thing at tage i Betragtning, hvad det vilde have kostet, dersom det Arbejde, denne Mand har gjort, skulde paa sædvanlig Maade have været udført gennem af Staten ansatte og lønede Mænd. Det vilde være løbet op til en ganske betydelig Sum, medens Bjørn Gunnlaugsson kun har faaet denne ene Rigsdaler om Dagen til at vandre omkring med — det kunde Ingen komme ud af det med, uden han var en Islænder og havde Islænderens Nøisomhed — og senere tillige fik 100 Rd. aarligt af Statskassen. Det er Alt, hvad denne Mand har faaet for at opmaale et Land, som er 1860 □ Mile stort, og saa for et Arbejde, udført, som han har gjort det. Jeg troer derfor, at der kunde have været Grund til at stemme for et Forslag af Regjeringen, der gik endnu videre og bestemte Mere, for at gjøre Bjørn Gunnlaugssons Alderdom sorgfri; men som det er, er det jo allerede godt, og jeg antager, at Ingen i denne Sal vil stemme imod det.